

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 2802

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Marka Sawickiego.

(-) Paweł Bejda; (-) Stanisław Huskowski; (-) Krystian Jarubas; (-) Michał Kamiński; (-) Mieczysław Kasprzak; (-) Eugeniusz Kłopotek; (-) Władysław Kosiniak-Kamysz; (-) Kazimierz Kotowski; (-) Jan Łopata; (-) Mirosław Maliszewski; (-) Stefan Niesiołowski; (-) Urszula Paślawska; (-) Krzysztof Paszyk; (-) Jacek Protasiewicz; (-) Marek Sawicki; (-) Zbigniew Sosnowski; (-) Genowefa Tokarska; (-) Piotr Zgorzelski.

Ustawa
z dnia 2018 r.
o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych

Art. 1. Ustawa reguluje tworzenie, zadania, zasady finansowania, organizację i funkcjonowanie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „Funduszem”.

Art. 2. W celu stabilizacji dochodów producentów rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich, zwanych dalej „producentami rolnymi”, z prowadzonej przez nich działalności rolniczej, tworzy się Fundusz.

Art. 3. 1. Wpłaty na Fundusz są naliczane, w wysokości 0,1% wartości netto, od:

- 1) żywych świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików i drobiu,
- 2) zbóż, rzepaku, rzepiku, roślin strączkowych, kukurydzy, owoców i warzyw, ziemniaków, buraków cukrowych, tytoniu i chmielu,
- 3) mleka,
- 4) ryb

– będących przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, zwanych dalej „produktami rolnymi”.

2. Do wpłat na Fundusz są obowiązane podmioty będące podatnikami podatku od towarów i usług w rozumieniu ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.), które:

- 1) skupują produkty rolne, z wyłączeniem mleka, w celu ich przetworzenia, odsprzedaży lub wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) skupują mleko w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 50 i 1272);
- 3) prowadzą działalność gospodarczą w zakresie uboju świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików lub drobiu;
- 4) prowadzą działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich;
- 5) prowadzą działalność w zakresie chowu lub hodowli ryb.

3. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3, na podstawie faktur naliczają i dokonują wpłat od podmiotów, które zbywają na ich rzecz produkty rolne.
4. Podmioty, o których mowa w ust. 2 pkt 4 i 5, na podstawie faktur naliczają i dokonują wpłat na Fundusz za zbyte przez nie produkty rolne.
5. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy wykaz produktów rolnych, od których są naliczane, pobierane, przekazywane i wpłacane wpłaty na Fundusz, mając na względzie zapewnienie producentom rolnym stabilizacji dochodów z prowadzonej działalności rolniczej i biorąc pod uwagę przepisy w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług.
6. Do środków Funduszu udzielane jest wsparcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków określonych w ust. 1 przekazanych przez podmioty określone w ust. 2 pkt 1-5.
7. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje środki o których mowa w ust. 6 na rzecz Funduszu za okresy kwartalne do 14. dnia miesiąca następującego po danym kwartale.

Art. 4. 1. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanej dalej „Krajowym Ośrodkiem”:

- 1) dysponuje środkami Funduszu na podstawie uchwał komisji zarządzającej Funduszem;
 - 2) zapewnia obsługę prawną oraz techniczno-biurową Funduszu oraz komisji zarządzającej Funduszem;
 - 3) sporządza projekt planu finansowego Funduszu oraz sprawozdanie z wykonania planu finansowego Funduszu;
 - 4) przedstawia komisji zarządzającej Funduszem zestawienie wniosków, o których mowa w art. 15 ust. 6;
 - 5) podaje do publicznej wiadomości na stronie podmiotowej Krajowego Ośrodka informacje o ustalonej przez komisję zarządzającą Funduszem stawce, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2;
 - 6) odmawia realizacji uchwał komisji zarządzającej Funduszem niezgodnych z przepisami prawa.
2. Do postępowań w sprawach indywidualnych, rozstrzyganych w drodze decyzji administracyjnych, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.
 3. Przetwarzanie danych osobowych w zestawieniach, o których mowa w ust. 1 pkt 4 i art. 6 ust. 1 pkt 3, nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych.

Art. 5. 1. Tworzy się dziesięcioosobową komisję zarządzającą Funduszem, w której skład wchodzi:

- 1) członek reprezentujący izby rolnicze – wybrany przez Krajową Radę Izb Rolniczych spośród kandydatów zgłoszonych przez tę Radę;
- 2) czterech członków reprezentujących producentów zbóż, rzepaku, owoców i warzyw, tytoniu, chmielu, ziemniaków oraz buraków cukrowych – wybranych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje;
- 3) czterech członków reprezentujących producentów świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików, drobiu i ryb – wybranych przez ogólnokrajowe organizacje tych producentów spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje;
- 4) członek reprezentujący dostawców hurtowych lub bezpośrednich mleka – wybrany przez ogólnokrajowe organizacje zrzeszające dostawców hurtowych lub bezpośrednich mleka spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje.

2. W przypadku niedokonania wyboru kandydata na członka komisji zarządzającej Funduszem przez organizacje, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rozwoju wsi wybiera kandydata na członka tej komisji spośród kandydatów zgłoszonych przez te organizacje.

3. Członków komisji zarządzającej Funduszem powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

4. W skład komisji zarządzającej Funduszem powołuje się osobę, która nie została skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu lub za umyślne przestępstwo skarbowe.

5. Kadencja członków komisji zarządzającej Funduszem trwa 4 lata, licząc od dnia ich powołania.

6. Członkowie komisji zarządzającej Funduszem wykonują swoje obowiązki do dnia powołania ich następców.

7. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi odwołuje członka komisji zarządzającej Funduszem:

- 1) na wniosek organizacji, która zgłosiła jego kandydaturę,
- 2) w przypadku jego rezygnacji,
- 3) w przypadku realizacji działań na szkodę Funduszu.

8. Członkostwo w komisji zarządzającej Funduszem wygasa, jeżeli członek komisji zarządzającej zmarł lub został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w ust. 4. Stwierdzenia wygaśnięcia członkostwa w komisji zarządzającej w przypadku członka skazanego prawomocnym wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w ust. 4,

dokonuje, na wniosek komisji zarządzającej Funduszem, minister właściwy do spraw rozwoju wsi.

9. Jeżeli członek komisji zarządzającej Funduszem został odwołany albo wygasło jego członkostwo, minister właściwy do spraw rozwoju wsi dokonuje w to miejsce powołania uzupełniającego spośród kandydatów zgłoszonych przez organizację, która zgłosiła kandydaturę odwołanego członka lub członka, którego członkostwo wygasło.

10. Kadencja członka komisji zarządzającej Funduszem powołanego w drodze powołania uzupełniającego upływa wraz z upływem kadencji członka, o którym mowa w ust. 7 i 8.

11. Komisja zarządzająca Funduszem działa na podstawie regulaminu określającego w szczególności częstotliwość i tryb zwoływania jej posiedzeń oraz tryb podejmowania przez nią uchwał.

12. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, tryb zgłaszania przez ogólnokrajowe organizacje, o których mowa w ust. 1, kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem oraz sposób ich wyboru, mając na względzie zapewnienie reprezentatywności tej komisji oraz powołanie do jej składu osób mających doświadczenie w danej branży.

Art. 6. 1. Do zadań komisji zarządzającej Funduszem należy:

- 1) ustalanie wysokości środków przeznaczonych na rekompensaty na następny rok finansowy w ramach środków przewidzianych w projekcie planu finansowego Funduszu;
- 2) ustalanie do dnia 30 kwietnia stawki procentowej rekompensaty za ubiegły rok, z uwzględnieniem dostępnych środków na rekompensaty ustalonych w planie finansowym Funduszu na dany rok, która nie może przekroczyć 70%;
- 3) zatwierdzanie zestawienia wniosków, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4;
- 4) zatwierdzanie planu finansowego Funduszu;
- 5) zatwierdzanie zasad gospodarowania środkami finansowymi Funduszu;
- 6) zatwierdzanie sprawozdania z wykonania planu finansowego Funduszu oraz sprawozdania z działalności Funduszu;
- 7) uchwalenie regulaminu komisji.

2. Rozstrzygnięcia komisji zarządzającej Funduszem zapadają w formie uchwał.

3. Komisja zarządzająca Funduszem przekazuje ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi:

- 1) regulamin komisji zarządzającej;
- 2) zasady gospodarowania środkami finansowymi Funduszu i plan finansowy Funduszu;

3) sprawozdanie z wykonania planu finansowego.

Art. 7. 1. Koszty związane z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1, są pokrywane ze środków Funduszu. Wysokość tych kosztów nie może przekroczyć 2% rocznych wpływów Funduszu, o których mowa w art. 3 ust. 1.

2. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje kosztów związanych z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań, o których mowa w art. 4 ust. 1, pokrywanych ze środków Funduszu oraz sposób i warunki przekazywania i rozliczania tych środków, mając na względzie zapewnienie prawidłowej obsługi Funduszu oraz zasady gospodarki finansowej Krajowego Ośrodka.

Art. 8. 1. Podmioty określone w art. 3 ust. 2 dokonują wpłat na Fundusz za okresy kwartalne do 14. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym została wystawiona faktura.

2. Jeżeli wysokość kwoty należnej z tytułu naliczenia wpłat na Fundusz za dany kwartał nie przekracza pięciokrotnej wysokości kosztów upomnienia w postępowaniu egzekucyjnym w administracji, to kwotę tę zalicza się na poczet zobowiązania za kolejny kwartał. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Do wpłat i podmiotów, o których mowa w art. 3, stosuje się odpowiednio przepisy działu III i VI ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.3)), chyba że ustawa stanowi inaczej.

4. Uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie, o której mowa w ust. 3, przysługują:

- 1) Dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka jako organowi pierwszej instancji;
- 2) Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

5. Do egzekucji należności na rzecz Funduszu od podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 2, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 9. Podmioty określone w art. 3 ust. 2 składają Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka kwartalne deklaracje zawierające informację o wysokości dokonanych wpłat w terminie do 20. dnia miesiąca następującego po danym kwartale, zawierające w szczególności:

- 1) określenie wartości i rodzaju produktu rolnego, od którego naliczono, pobrano lub przekazano wpłatę;
- 2) kwotę wpłaty przekazaną na rzecz Funduszu.

Art. 10. 1. Środki finansowe Funduszu są gromadzone na rachunku Funduszu.

2. Dochodami Funduszu są:

- 1) wpłaty, o których mowa w art. 3 ust. 1;
- 2) środki, o których mowa w art. 3 ust. 5;
- 3) odsetki bankowe od środków gromadzonych na rachunku, o którym mowa w ust. 1, oraz z tytułu oprocentowania lokat;
- 4) zapisy i darowizny;
- 5) środki odzyskane na rzecz Funduszu z tytułu roszczeń po wypłacie producentom rolnym rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 6) inne dochody.

3. Środki finansowe Funduszu nie są środkami publicznymi w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

Art. 11. 1. Gospodarka finansowa Funduszu jest prowadzona na podstawie:

- 1) zasad gospodarowania środkami Funduszu;
- 2) planu finansowego Funduszu.

2. W zasadach gospodarowania środkami finansowymi Funduszu określa się sposób sporządzania planu finansowego, uwzględniający cele realizowane przez Fundusz oraz zakres informacji dotyczących planu finansowego.

3. Plan finansowy Funduszu zawiera informacje o:

- 1) stanie Funduszu na początek i na koniec roku, obejmującym środki finansowe, należności i zobowiązania;
- 2) dochodach;
- 3) planowanych kwotach środków na wypłatę rekompensat, o których mowa w art. 12 ust. 1;
- 4) planowanej kwocie środków na sfinansowanie kosztów, o których mowa w art. 7 ust. 1;
- 5) planowanej kwocie środków na sfinansowanie kosztów dochodzenia roszczeń, o których mowa w art. 16.

4. Wydatki Funduszu nie mogą przekroczyć wysokości środków finansowych zgromadzonych na rachunku, o którym mowa w art. 10 ust. 1.

5. Rokiem finansowym Funduszu jest rok kalendarzowy.

6. Plan finansowy Funduszu jest uchwalany na każdy rok finansowy, nie później niż do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok finansowy.

7. Rok finansowy Funduszu jest zamykany sprawozdaniem:

1) z wykonania planu finansowego, sporządzonym nie później niż do ostatniego dnia drugiego miesiąca następującego po zakończeniu roku finansowego;

2) rzeczowym, sporządzonym nie później niż do ostatniego dnia trzeciego miesiąca następującego po zakończeniu roku finansowego.

8. Sprawozdanie rzeczowe zawiera w szczególności:

1) zestawienie zaplanowanych i zrealizowanych zadań;

2) terminy, w których zadania zostały zrealizowane;

3) ocenę merytoryczną zrealizowanych zadań.

9. Komisja zarządzająca Funduszem przedkłada ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdanie roczne z działalności Funduszu do dnia 31 maja następnego roku.

Art. 12. 1. Ze środków Funduszu wypłaca się rekompensaty z tytułu:

1) obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym lub rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej producenta rolnego powyżej 30% w stosunku do średniego rocznego dochodu z ostatnich trzech lat albo trzech lat w ramach ostatnich pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej, wyliczonego z uwzględnieniem otrzymanych rekompensat i odszkodowań:

a) jeżeli wystąpiły straty spowodowane niekorzystnymi zjawiskami atmosferycznymi, których ryzyko wystąpienia nie było objęte umową ubezpieczenia i które pogarszają przejściowo warunki prowadzenia działalności rolniczej, z wyłączeniem zjawisk, o których mowa w art. 10c ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 150, poz. 1249, z późn. zm.4)), lub

b) w wyniku wprowadzenia środków związanych z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpieniem chorób zakaźnych zwierząt lub chorób roślin, lub

c) w wyniku spadku cen produktów rolnych uzyskiwanych przez producenta rolnego, lub

d) w wyniku niezależnych od producenta rolnego ograniczeń w handlu międzynarodowym;

2) braku zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu prowadzącego działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych, który stał się niewypłacalny.

2. Przy obliczaniu średniego rocznego dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie uwzględnia się dochodu z roku, którego dotyczy wniosek o przyznanie rekompensaty.

Art. 13. 1. Niewypłacalność podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, zachodzi, gdy:

1) sąd upadłościowy, na podstawie przepisów prawa upadłościowego i naprawczego, wyda postanowienie o:

- a) ogłoszeniu upadłości podmiotu obejmującej likwidację majątku dłużnika,
- b) ogłoszeniu upadłości podmiotu z możliwością zawarcia układu,
- c) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika,
- d) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości podmiotu, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
- e) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,
- f) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:
 - majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - wierzyciele nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania,

g) wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego;

2) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na niewystarczalność aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania albo z powodu stwierdzenia definitywnego zamknięcia podmiotu z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej;

3) sąd upadłościowy, zgodnie z przepisami prawa upadłościowego i naprawczego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, wyda postanowienie o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego, wszczętego wobec podmiotu zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który jest niewypłacalny;

4) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 191, z późn. zm.), zwanego dalej

„rozporządzeniem nr 1346/2000”, orzeczenie o wszczęciu wobec podmiotu lub podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub c rozporządzenia nr 1346/2000, oraz powoła zarządcę;

5) sąd upadłościowy wyda, zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 rozporządzenia nr 1346/2000, orzeczenie o ogłoszeniu upadłości podmiotu zagranicznego mające skutki ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) w postępowaniu krajowym:

a) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot zagraniczny, który stał się niewypłacalny, w ramach utworzonego oddziału lub przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) organ ewidencyjny, zgodnie z przepisami o swobodzie działalności gospodarczej, wykreśli podmiot będący osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez podmiot działalności gospodarczej,

c) organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wyda decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem do rejestru.

2. Datą niewypłacalności podmiotu jest data:

1) wydania postanowienia sądu upadłościowego o ogłoszeniu upadłości – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b;

2) uprawomocnienia się postanowienia o zmianie sposobu prowadzenia postępowania upadłościowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c;

3) wydania postanowienia sądu upadłościowego o oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d oraz e;

4) wydania postanowienia o umorzeniu postępowania – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. f;

5) wydania postanowienia o wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g;

6) wydania przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym orzeczenia – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;

7) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o uznaniu zagranicznego postępowania upadłościowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3;

- 8) wydania orzeczenia – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
- 9) wydania przez sąd upadłościowy postanowienia o ogłoszeniu upadłości podmiotu zagranicznego albo wydania przez sąd upadłościowy orzeczenia o ogłoszeniu upadłości wtórnej – w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 5;
- 10) wydania decyzji albo data dokonania wykreślenia – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6.

Art. 14. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od daty niewypłacalności, sporządza i przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka wykaz producentów rolnych, którym nie zapłacono za zbyte produkty rolne, obejmujący kwoty należności netto za zbyte produkty rolne.

2. W przypadku wykreślenia z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, będącego osobą fizyczną, która zmarła, wykaz, o którym mowa w ust. 1, sporządza i przekazuje osoba sprawująca zarząd nad majątkiem lub spadkobierca, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia stwierdzenia nabycia spadku albo sporządzenia aktu poświadczenia dziedziczenia.

3. Jeżeli należności producentów rolnych powstały po dacie niewypłacalności podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, podmiot ten, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu sporządza i przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka dodatkowy wykaz producentów rolnych, którym nie zapłacono za zbyte produkty rolne, obejmujący kwoty należności netto za zbyte produkty rolne.

4. Podmiot, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, syndyk lub inna osoba sprawująca zarząd nad majątkiem tego podmiotu albo spadkobierca – w przypadku, o którym mowa w ust. 2, informują producentów rolnych ujętych w wykazach, o których mowa w ust. 1 i 3, o przekazaniu tych wykazów Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka, w terminie miesiąca od dnia ich przekazania.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w razie niewypłacalności podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, która zachodzi w przypadku wydania w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, przez organ sądowy lub każdy inny właściwy organ orzeczenia, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na stwierdzenie definitywnego zamknięcia przedsiębiorstwa albo z powodu

niewystarczalności aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania w odniesieniu do przedsiębiorstwa zagranicznego.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, osoba upoważniona w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej do reprezentowania podmiotu zagranicznego w oddziale albo w przedstawicielstwie:

1) przekazuje Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka odpis tego orzeczenia, uwierzytelnione tłumaczenie orzeczenia na język polski oraz informację sporządzoną w języku polskim o istotnej treści wydanego orzeczenia, dacie jego wydania oraz oddziale lub przedstawicielstwie;

2) informuje producenta rolnego, któremu nie zapłacono za zbyte produkty rolne, o przekazaniu dokumentów, o których mowa w pkt 1.

Art. 15. 1. Rekompensata przysługuje producentowi rolnemu w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 1.

2. Rekompensata jest przyznawana w drodze decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego, wydanej w terminie 30 dni od dnia uchwalenia przez komisję zarządzającą Funduszem stawki rekompensaty, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2.

3. Wysokość rekompensaty ustala się jako iloczyn stawki, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, i kwoty obniżenia dochodu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, lub należności netto za zbyte produkty rolne, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2.

4. W przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, przed przyznaniem rekompensaty, występuje do podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, o potwierdzenie, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka, braku wypłaty z tytułu należności za zbyte produkty rolne.

5. W przypadku nieotrzymania w terminie potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka zwraca się do właściwego urzędu skarbowego o udzielenie informacji o rocznych obrotach wynikających z deklaracji o wysokości podatku od towarów i usług za wszystkie miesiące roku poprzedzającego rok złożenia wniosku o przyznanie rekompensaty.

6. Rekompensatę przyznaje się na wniosek producenta rolnego.

7. Wniosek składa się do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę producenta rolnego.

8. Wniosek, poza elementami określonymi w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego, zawiera:

1) numer producenta rolnego w krajowym systemie ewidencji producentów rolnych, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, jeżeli został nadany;

2) numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku osób fizycznych nieposiadających obywatelstwa polskiego – numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość;

3) kwotę:

a) obniżenia dochodów, wyliczoną na podstawie prowadzonej ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej, lub

b) należności netto, która nie została uregulowana przez podmiot, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, za zbyte produkty rolne;

4) numer rachunku bankowego.

9. Do wniosku dołącza się:

1) w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 – oświadczenie producenta rolnego o prowadzeniu ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej oraz dokumenty potwierdzające zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1;

2) w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 – kopie faktur lub rachunków wystawionych zgodnie z odrębnymi przepisami, lub innych dowodów potwierdzających zbycie produktów rolnych oraz kopie dokumentów potwierdzających zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1.

10. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 9 pkt 1, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

11. Wniosek składa się z wykorzystaniem formularza opracowanego przez Krajowy Ośrodek i udostępnionego na jej stronie podmiotowej, w terminie od dnia 1 lutego do dnia 31 marca roku następującego po roku, w którym:

1) nastąpiło obniżenie dochodu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1;

2) wystąpiła niewypłacalność podmiotu.

12. Rekompensatę wypłaca się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 2, stała się ostateczna.

13. Rekompensata nie podlega zajęciu na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

14. Do producentów rolnych składających wnioski o przyznanie rekompensaty w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu VI ustawy wymienionej w art. 8 ust. 3, w zakresie ewidencji przychodów i rozchodów oraz księgi rachunkowej, o których mowa w ust. 8 pkt 3 lit. a, z tym że uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie wymienionej w art. 8 ust. 3 przysługują dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

15. Minister właściwy do spraw rozwoju wsi w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia ewidencji przychodów i rozchodów, o której mowa w ust. 8 pkt 3 lit. a, mając na względzie umożliwienie obliczenia kwoty obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym lub rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej i biorąc pod uwagę przepisy o rachunkowości.

Art. 16. 1. Przekazanie środków finansowych Funduszu na wypłatę rekompensat powoduje z mocy prawa przejście na Krajowy Ośrodek, działającą na rzecz Funduszu, roszczenia wobec majątku podmiotu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2, lub roszczenia do masy upadłości o zwrot środków finansowych z tytułu wypłaconych rekompensat.

2. Przy dochodzeniu zwrotu kwot wypłaconych producentom rolnym rekompensat do roszczeń na rzecz Funduszu stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące dochodzenia należności przez producentów rolnych.

3. Koszty dochodzenia roszczeń są pokrywane ze środków Funduszu.

Art. 17. 1. Dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę producenta rolnego ustala, w drodze decyzji administracyjnej, kwoty nienależnie lub nadmiernie pobranych środków przeznaczonych na rekompensaty, o których mowa w art. 12 ust. 1.

2. Do należności, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy wymienionej w art. 8 ust. 3, z wyłączeniem przepisów dotyczących umarzania należności, odraczania płatności oraz rozkładania płatności na raty.

3. Uprawnienia organów podatkowych określone w ustawie, o której mowa w art. 8 ust. 3, przysługują:

1) dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka jako organowi pierwszej instancji;

2) Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka jako organowi odwoławczemu od decyzji dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka.

Art. 18. Na potrzeby realizacji przez Krajowy Ośrodek zadań w ramach Funduszu są udostępniane następujące informacje:

1) z Krajowego Rejestru Sądowego utworzonego ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1203 oraz z 2014 r. poz. 1161, 1306 i 1924) – wykazy podmiotów, których przedmiot działalności został określony w art. 12 ust. 1 pkt 2, obejmujące:

- a) nazwę lub firmę, pod którą działa podmiot,
- b) oznaczenie formy prawnej podmiotu,
- c) siedzibę i adres podmiotu,
- d) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu;

2) z rejestru zakładów, które produkują lub wprowadzają do obrotu żywność pochodzenia niezwierzęcego i wprowadzają do obrotu produkty pochodzenia zwierzęcego, nieobjętych urzędową kontrolą organów Inspekcji Weterynaryjnej utworzonego ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914, z późn. zm.5)) – wykazy podmiotów, których przedmiot działalności został określony w art. 12 ust. 1 pkt 2, obejmujące:

- a) imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres tego podmiotu,
- b) w przypadku osoby fizycznej – numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL), jeżeli numer taki został nadany,
- c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu.

Art. 19. 1. Kto:

1) nie przekazuje wykazu producentów rolnych, którym nie zapłacono za zbyte produkty rolne, obejmującego kwoty należności netto za zbyte produkty rolne, w terminie określonym w art. 14 ust. 1 lub 2,

2) nie informuje producentów rolnych, ujętych w wykazach, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2, o przekazaniu tych wykazów w terminie określonym w art. 14 ust. 4 – podlega karze pieniężnej w wysokości 60 zł za każdy dzień opóźnienia, lecz nie więcej niż 10 000 zł.

2. Kary pieniężne wymierza, w drodze decyzji, Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka.

3. Egzekucja nałożonych kar pieniężnych następuje w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Kary pieniężne stanowią dochód Funduszu i są wpłacane na Fundusz w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna.

Art. 20. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.6)) w art. 21 w ust. 1 po pkt 47d dodaje się pkt 47e w brzmieniu: „47e) kwoty wypłaconych rekompensat na podstawie ustawy z dnia ... 2018 r. o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (Dz. U. poz.);”.

Art. 21. 1. Rok finansowy Funduszu w 2018 r. trwa od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia.
2. Plan finansowy Funduszu na 2018 r. uchwała się do dnia 1 października 2018 r.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2018 r.

Uzasadnienie

Celem projektowanej ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych jest stworzenie możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym stabilizację dochodów z prowadzonej przez nich działalności rolniczej w przypadku znacznego ich obniżenia lub w przypadku braku możliwości uzyskania zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu, który stał się niewypłacalny.

Producenci rolni zbywają wyprodukowane przez siebie produkty rolne na rzecz podmiotów prowadzących działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych na podstawie umów, w tym umów kontraktacji, uregulowanych w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.). Zgodnie z Kodeksem cywilnym przez umowę kontraktacji producent rolny zobowiązuje się wytworzyć i dostarczyć kontraktującemu oznaczoną ilość produktów rolnych określonego rodzaju, a kontraktujący zobowiązuje się te produkty odebrać w terminie umówionym, zapłacić umówioną cenę oraz spełnić określone świadczenie dodatkowe, jeżeli umowa lub przepisy szczególne przewidują obowiązek spełnienia takiego świadczenia. Umowy kontraktacji, podobnie jak inne umowy przenoszące prawo własności, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, są umowami cywilnoprawnymi, zawieranymi przez strony dobrowolnie oraz kształtowanymi w ramach obowiązujących przepisów prawa, w sposób przez strony uzgodniony.

W projekcie ustawy proponuje się utworzenie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „Funduszem”, a także uregulowanie zasad jego finansowania. Ze środków Funduszu będą wypłacane rekompensaty producentom rolnym, zbywającym swoje produkty rolne, w przypadku:

- 1) obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym, rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej powyżej 30% w stosunku do średniego rocznego dochodu z ostatnich trzech lat lub trzech lat w ramach ostatnich pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej, przy czym przy obliczaniu średniego rocznego dochodu nie będzie uwzględniany dochód z roku, którego dotyczy wniosek o przyznanie rekompensaty. Spadek dochodów skutkujący wypłatą rekompensat z Funduszu może być spowodowany:
 - a) skutkami niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, których ryzyko wystąpienia nie obejmuje ubezpieczenie obowiązkowe na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 150, poz. 1249, z późn. zm.), tj. spowodowanych przez powódź, suszę, grad, ujemne skutki przezimowania lub przymrozki wiosenne, i które pogarszają warunki prowadzenia działalności rolniczej,

- b) wprowadzeniem środków związanych z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpienia chorób zakaźnych zwierząt lub chorób roślin,
 - c) spadkiem cen produktów rolnych uzyskiwanych przez producenta rolnego,
 - d) wystąpieniem niezależnych od producentów rolnych ograniczeń w handlu międzynarodowym,
- 2) braku zapłaty od podmiotu prowadzącego działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych za zbyte produkty rolne.

Znaczący spadek dochodów następuje na skutek ograniczeń w działalności rolniczej wprowadzonych w ramach działań podejmowanych w związku z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpieniem chorób roślin i zwierząt. Przykładem tego może być przypadek afrykańskiego pomoru świń (ASF) u dzików w Polsce. Na określonych obszarach wprowadzone zostały zakazy i nakazy mające na celu m.in. zabezpieczenie znajdujących się na tych obszarach gospodarstw utrzymujących świnie przed rozprzestrzenianiem się wirusa ASF.

W celu wzmocnienia możliwości prawnych otrzymywania przez rolników zapłaty za sprzedane produkty rolne w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2011 r. Nr 177, poz. 1054, z późn. zm.) zawarto przepisy, zgodnie z którymi zryczałtowany zwrot podatku zwiększa u nabywcy produktów rolnych kwotę podatku naliczonego w rozliczeniu za miesiąc, w którym dokonano zapłaty, pod warunkiem że:

- 1) nabycie produktów rolnych jest związane z dostawą opodatkowaną,
- 2) zapłata należności za produkty rolne, obejmująca również kwotę zryczałtowanego zwrotu podatku, nastąpiła na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego nie później niż 14. dnia, licząc od dnia zakupu, z wyjątkiem przypadku gdy rolnik zawarł umowę z podmiotem nabywającym produkty rolne określającą dłuższy termin płatności,
- 3) w dokumencie stwierdzającym dokonanie zapłaty należności za produkty rolne zostaną podane numer i data wystawienia faktury potwierdzającej nabycie tych produktów albo na fakturze potwierdzającej zakup produktów rolnych podano dane identyfikacyjne dokumentu stwierdzającego dokonanie zapłaty.

Należnościami za towary i usługi dostarczone rolnikowi ryczałtowemu są również potrącenia z tytułu spłat rat pożyczek i zaliczek udzielonych rolnikowi ryczałtowemu dostarczającemu produkty rolne, dokonane przez podatnika nabywającego te produkty, pod warunkiem że:

- 1) zaliczka została przekazana na rachunek bankowy rolnika ryczałtowego, a na fakturze potwierdzającej zakup produktów rolnych podano dane identyfikacyjne dokumentu potwierdzającego dokonanie tej wpłaty,

2) raty i pożyczki wynikają z umów zawartych w formie pisemnej.

Zachodzi potrzeba wprowadzenia rozwiązań systemowych umożliwiających producentom rolnym uzyskanie w sytuacjach kryzysowych, przed wystąpieniem których nie mogą wykupić polisy ubezpieczeniowej, rekompensat do 70% utraconych dochodów w celu kontynuowania przez nich produkcji rolnej, spłaty ciężących na nich zobowiązań lub kredytów oraz na zaspokojenie bieżących potrzeb życiowych rodziny.

Środki finansowe Funduszu będą gromadzone na rachunku Funduszu, przy czym środki zgromadzone na rachunku nie będą środkami publicznymi w rozumieniu przepisów o finansach publicznych.

Do dysponowania środkami Funduszu będzie ustawowo upoważniony Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa na podstawie uchwał komisji zarządzającej. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka będzie również zapewniał obsługę prawną oraz techniczno-biurową Funduszu i komisji zarządzającej, sporządzał projekt planu finansowego Funduszu oraz sprawozdanie z działalności Funduszu, a także będzie podawał do publicznej wiadomości wysokość stawki procentowej rekompensaty. Koszty związane z realizacją zadań przez ARR będą pokrywane ze środków Funduszu.

Do wpłat na Fundusz w wysokości 0,1% wartości netto nabywanych produktów rolnych obowiązane będą podmioty skupujące produkty rolne w celu ich przetworzenia lub odsprzedaży, przedsiębiorcy prowadzący działalność gospodarczą w zakresie uboju zwierząt gospodarskich, podmioty prowadzące działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich oraz podmioty prowadzące działalność w zakresie chowu lub hodowli ryb. Podmioty te będą dokonywały wpłat na Fundusz wyliczonych na podstawie faktur nie później niż do 14. dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym wystawiona została faktura. Ponadto do środków Funduszu udzielane zostanie wsparcie ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków, które przekazują ww. podmioty.

O rekompensatę ze środków Funduszu producent rolny będzie mógł się ubiegać w razie niemożności zaspokojenia należności za zbyte produkty rolne przez podmiot, który jest niewypłacalny, tj. gdy:

- 1) sąd upadłościowy na podstawie przepisów prawa upadłościowego i naprawczego wyda postanowienie o:
 - a) ogłoszeniu upadłości podmiotu obejmującej likwidację majątku dłużnika,
 - b) ogłoszeniu upadłości podmiotu z możliwością zawarcia układu,
 - c) zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika,

- d) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości podmiotu, jeżeli jego majątek nie wystarcza na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - e) oddaleniu wniosku o ogłoszenie upadłości w razie stwierdzenia, że majątek dłużnika jest obciążony hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym w takim stopniu, że pozostały jego majątek nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - f) umorzeniu postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku upadłego, jeżeli:
 - majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub zastawem skarbowym nie wystarczy na zaspokojenie kosztów postępowania,
 - wierzyciele nie złożyli w wyznaczonym terminie zaliczki na koszty postępowania,
 - g) wszczęciu wtórnego postępowania upadłościowego,
- 2) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, wyda orzeczenie, zgodnie z którym nie zostaje wszczęte postępowanie upadłościowe z uwagi na niewystarczalność aktywów na zaspokojenie kosztów tego postępowania albo z powodu stwierdzenia definitywnego zamknięcia podmiotu z państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który utworzył na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oddział lub przedstawicielstwo, o którym mowa w przepisach o swobodzie działalności gospodarczej,
- 3) sąd upadłościowy, zgodnie z przepisami prawa upadłościowego i naprawczego dotyczącymi międzynarodowego postępowania upadłościowego, wyda postanowienie o uznaniu głównego zagranicznego postępowania upadłościowego, wszczętego wobec podmiotu zagranicznego z Danii lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, który jest niewypłacalny,
- 4) organ sądowy lub każdy inny właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z wyłączeniem Danii, uprawniony do wszczęcia postępowania upadłościowego wyda, zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (Dz. Urz. WE L 160 z 30.06.2000, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 1, str. 191, z późn. zm.), zwanego

dalej „rozporządzeniem nr 1346/2000”, orzeczenie o wszczęciu wobec podmiotu lub podmiotu zagranicznego postępowania upadłościowego, o którym mowa w art. 2 lit. a lub c rozporządzenia nr 1346/2000, oraz powoła zarządcę,

- 5) sąd upadłościowy wyda, zgodnie z art. 3 ust. 2 i 4 rozporządzenia nr 1346/2000, orzeczenie o ogłoszeniu upadłości podmiotu zagranicznego mające skutki ograniczone do majątku dłużnika znajdującego się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 6) w postępowaniu krajowym:
 - a) minister właściwy do spraw gospodarki wyda, na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, decyzję o zakazie wykonywania działalności gospodarczej przez podmiot zagraniczny, który stał się niewypłacalny, w ramach utworzonego oddziału lub przedstawicielstwa z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) organ ewidencyjny zgodnie z przepisami o swobodzie działalności gospodarczej wykreśli podmiot będący osobą fizyczną z Centralnej Ewidencji i Informacji Działalności Gospodarczej w wyniku zawiadomienia o zaprzestaniu wykonywania działalności gospodarczej lub stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania przez podmiot działalności gospodarczej,
 - c) organ prowadzący rejestr działalności regulowanej wyda decyzję o zakazie wykonywania przez podmiot działalności objętej wpisem do rejestru.

Producentowi rolnemu zostanie wypłacona rekompensata stanowiąca nie więcej niż 70% kwoty obniżenia dochodu lub należności netto za zbyte produkty rolne, wynikająca z załączonych faktur, rachunków wystawionych zgodnie z odrębnymi przepisami lub innych dowodów potwierdzających zbycie, która nie została uregulowana przez podmiot, który jest niewypłacalny, przy czym stawka rekompensaty zostanie ustalona przez komisję zarządzającą Funduszem w zależności od dostępnych środków w planie finansowym Funduszu. Obniżenie dochodu wynikać będzie z prowadzonej ewidencji przychodów i rozchodów w gospodarstwie rolnym lub pełnej rachunkowości. Przy ustalaniu dochodu uwzględniane będą otrzymane rekompensaty i odszkodowania.

Dyrektorowi oddziału terenowego Krajowego Ośrodka przed przyznaniem rekompensaty ze środków Funduszu wystąpi do podmiotu, który jest niewypłacalny, o potwierdzenie braku wypłaty z tytułu należności za zbyte produkty rolne. W przypadku braku odpowiedzi od podmiotu, który jest niewypłacalny, dyrektor oddziału terenowego Krajowego Ośrodka zwróci się do właściwego urzędu skarbowego o udzielenie informacji o rocznych obrotach wynikających z deklaracji o wysokości podatku od towarów i usług za wszystkie miesiące roku poprzedzającego rok złożenia wniosku.

Wniosek o rekompensatę producenci rolni będą składali do dyrektora oddziału terenowego Krajowego Ośrodka właściwego ze względu na siedzibę producenta rolnego. Wniosek producenta rolnego powinien zawierać w szczególności: imię i nazwisko, miejsce zamieszkania i adres albo nazwę, siedzibę i adres producenta rolnego, numer producenta rolnego w krajowym systemie ewidencji producentów rolnych, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności, jeżeli został nadany, numer ewidencyjny powszechnego elektronicznego systemu ewidencji ludności (PESEL) albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy, a w przypadku osób fizycznych nieposiadających obywatelstwa polskiego – numer paszportu albo innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, numer rachunku bankowego oraz kwotę:

- 1) obniżenia dochodu na skutek spadku cen, wprowadzenia ograniczeń związanych z chorobami zwierząt lub roślin lub nieubezpieczonych zjawisk atmosferycznych wyliczonych na podstawie prowadzonej ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej z roku, w którym wystąpił spadek dochodu z produkcji rolnej, oraz z trzech poprzednich lat obrotowych lub trzech lat wybranych z pięciu, jeżeli producent rolny zdecyduje się do przyjęcia średniego dochodu z trzech lat z okresu pięcioletniego po wyłączeniu wartości najwyższej i najniższej,
- 2) należności netto, która nie została uregulowana przez podmiot, który jest niewypłacalny, za zbyte produkty rolne wraz z fakturami lub ich kopiami, które nie zostały zrealizowane.

Rekompensata będzie przysługiwała producentowi rolnemu, który złoży oświadczenie potwierdzające prowadzenie ewidencji przychodów i rozchodów albo księgi rachunkowej lub udokumentuje zbycie produktów rolnych fakturą, rachunkiem wystawionym zgodnie z odrębnymi przepisami lub innym dowodem potwierdzającym zbycie. Ponadto do wniosku producenci rolni będą zobowiązani dołączyć dokumenty potwierdzające m.in. wystąpienie niekorzystnych zjawisk atmosferycznych lub zaistnienie okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 projektu ustawy. A zatem w wystarczającym stopniu będą one potwierdzały przyczynę obniżenia dochodów lub brak zapłaty za zbyte produkty rolne.

Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka będzie przedkładał ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi oraz ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych sprawozdania roczne z działalności Funduszu do dnia 31 maja następnego roku.

Dochodami Funduszu będą:

- 1) wpłaty z tytułu zbytych przez producentów rolnych produktów rolnych w wysokości 0,1% wartości netto tych produktów,
- 2) środki przekazane przez BGK,

- 3) odsetki bankowe od środków Funduszu gromadzonych na rachunku bankowym oraz z tytułu oprocentowania lokat,
- 4) zapisy i darowizny,
- 5) inne dochody,
- 6) środki odzyskane na rzecz Funduszu z tytułu roszczeń po wypłacie producentom rolnym rekompensat.

Gospodarka finansowa Funduszu będzie prowadzona na podstawie zasad gospodarowania środkami Funduszu oraz planu finansowego Funduszu, zawierającego informacje o stanie środków na początek i koniec roku (obejmującego środki finansowe, należności).

Projekt ustawy przewiduje wydanie aktów wykonawczych.

Projekt nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie powoduje negatywnych skutków po stronie budżetu państwa ani budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Założenia podstawowych aktów wykonawczych

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 3 ust. 5 ustawy wyda rozporządzenie określające szczegółowy wykaz produktów rolnych, od których są naliczane, pobierane, przekazywane i wpłacane wpłaty na Fundusz Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 5 ust. 12 ustawy wyda rozporządzenie określające tryb zgłaszania przez ogólnokrajowe organizacje, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „Funduszem”, oraz sposób ich wyboru.

Ogólnokrajowe organizacje, o których mowa w § 1, w celu wybrania członków komisji zarządzającej Funduszu, zgłaszają ministrowi właściwemu do spraw rozwoju wsi, do 2. kandydatów na członków tej komisji, nie później niż na 4 miesiące przed upływem kadencji członków komisji zarządzającej Funduszem.

Zgłoszenie kandydata na członka komisji zarządzającej Funduszem jest dokonywane z podaniem danych zawartych w formularzu zgłoszenia kandydata na członka komisji zarządzającej Funduszem.

Minister w terminie 14 dni od dnia, w którym upłynął termin zgłaszania kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem, przekazuje ogólnokrajowym organizacjom, w formie pisemnej albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej, wykaz wszystkich zgłoszonych kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem, zawierający imiona i nazwiska kandydatów na członków tej komisji oraz nazwy ogólnokrajowych organizacji, które zgłosiły tych kandydatów.

Ogólnokrajowe organizacje, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wykazu wybierają, w liczbie określonej w art. 5 ust. 1 ustawy kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem spośród kandydatów z wykazu.

Ogólnokrajowe organizacja przekazują Ministrowi listę kandydatów na członków komisji zarządzającej Funduszem wybranych spośród kandydatów z wykazu, zawierającą ich imiona i nazwiska oraz nazwy ogólnokrajowych organizacji, które ich zgłosiły. Minister wybiera w tym zakresie kandydatów na członków takiej komisji spośród kandydatów z wykazu, mając

na względzie zapewnienie reprezentatywności komisji oraz wiedzę i doświadczenie kandydatów w zakresie niezbędnym do realizacji celów określonych w ustawie.

Zgłoszenia kandydatów na członków komisji zarządzających Funduszem na pierwszą kadencję dokonuje się w terminie 15. dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy wyda rozporządzenie określające rodzaje kosztów związanych z realizacją przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa zadań pokrywanych ze środków Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych oraz sposobu i warunków przekazywania i rozliczania tych środków.

Do kosztów związane z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań uznaje się:

- 1) wynagrodzenia osobowe pracowników;
- 2) dodatkowe wynagrodzenie roczne;
- 3) wynagrodzenia bezosobowe;
- 4) składki na ubezpieczenia społeczne;
- 5) składki na Fundusz Pracy;
- 6) składki na ubezpieczenie zdrowotne;
- 7) koszty podróży służbowych;
- 8) koszty zakupu materiałów i wyposażenia;
- 9) koszty zakupu pomocy naukowych, dydaktycznych i książek;
- 10) koszty zakupu materiałów papierniczych do sprzętu drukarskiego i urządzeń kserograficznych;
- 11) koszty zakupu akcesoriów komputerowych, w tym programów i licencji;
- 12) koszty zakupu energii;
- 13) koszty zakupu usług remontowych;
- 14) koszty zakupu usług zdrowotnych;
- 15) koszty zakupu usług dostępu do sieci Internet;
- 16) koszty zakupu usług innych niż określone w pkt 13–15, w szczególności usług pocztowych oraz usług rozprowadzania pism;
- 17) opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii komórkowej;
- 18) opłaty z tytułu zakupu usług telekomunikacyjnych telefonii stacjonarnej;
- 19) opłaty za administrowanie i czynsze za budynki, lokale i pomieszczenia garażowe.

20) obsługa prawna Funduszu, również koszty postępowania sądowego i egzekucyjnego oraz opłatę skarbową.

Środki na pokrycie kosztów związanych z realizacją przez Krajowy Ośrodek zadań, są przekazywane z rachunku na którym gromadzone są środki finansowe Funduszu na właściwy rachunek bankowy Krajowego Ośrodka, w wysokości nieprzekraczającej 2% kwartalnych wpływów na rzecz Funduszu, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po zakończeniu każdego kwartału.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi na podstawie art. 15 ust. 15 ustawy wyda rozporządzenie określające sposób prowadzenia ewidencji producentów rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich, ewidencji przychodów i rozchodów, o której mowa w art. 15 ust. 8 pkt 3 lit. a ustawy.

Rozporządzenie określa sposób prowadzenia ewidencji producentów rolnych w rozumieniu przepisów o krajowym systemie ewidencji producentów, ewidencji gospodarstw rolnych oraz ewidencji wniosków o przyznanie płatności oraz podmiotów prowadzących działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich.

Producenci rolni składający wniosek o przyznanie rekompensaty, w przypadku, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 ustawy prowadzą ewidencję zgodnie ze wzorem określonym w załączniku do rozporządzenia.

Producenci rolni są obowiązani zbroszurować ewidencję i kolejno ponumerować jej karty. Ewidencja oraz dowody, na podstawie których są dokonywane w niej zapisy, znajduje się na stałe w miejscu zamieszkania albo siedzibie producenta rolnego, a jeżeli prowadzenie ewidencji zostało zlecone biurowi rachunkowemu - w miejscu (adresie) prowadzenia oraz przechowywania ewidencji i dowodów związanych z jej prowadzeniem.

065 727

Warszawa, 2 lipca 2018 r.

BAS-WAPM-1638/18

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie zgodności z prawem Unii Europejskiej poselskiego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Marek Sawicki)

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r. poz. 32, ze zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projektowana ustawa ma regulować tworzenie, zadania, zasady finansowania, organizację i funkcjonowanie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, dalej jako „Fundusz”.

Projekt ustawy określa: zasady naliczania przeznaczonych na Fundusz wpłat od produktów rolnych (art. 3), zadania Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, dalej jako „Krajowy Ośrodek” (art. 4), zasady funkcjonowania oraz zadania komisji zarządzającej Funduszem (art. 5 i 6), tryb dokonywania wpłat na Fundusz (art. 8 i 9), rodzaje dochodów Funduszu (art. 10), prowadzenie gospodarki finansowej przez Fundusz (art. 11), zasady i tryb wypłacania rekompensat ze środków Funduszu (art. 12-17), kategorie informacji udostępnianych na potrzeby realizacji przez Krajowy Ośrodek zadań w ramach Funduszu (art. 18), kary pieniężne za niewykonywanie określonych w ustawie obowiązków (art. 19).

Ponadto projektodawcy proponują, aby w art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 200, ze zm.) dodać pkt 47e, zgodnie z którym wolne od podatku dochodowego miałyby być kwoty rekompensat wypłaconych na podstawie projektowanej ustawy.

Zgodnie z art. 22 projektu opiniowana ustawa miałyby wejść w życie z dniem 1 lipca 2018 r.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

Ze względu na przedmiot projektu ustawy należy poddać go ocenie z uwzględnieniem art. 107 i art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TfUE), dotyczących zasad przyznawania pomocy przez państwo.

Art. 107 ust. 1 TfUE stanowi, że wszelka pomoc przyznawana przez państwa członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji przez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna z rynkiem wewnętrznym w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Za pomoc w rozumieniu art. 107 ust. 1 TfUE uznaje się uprzywilejowanie o charakterze gospodarczym, które może przybierać różne formy (np. dotacji, zwolnienia ze świadczeń, zwolnienia podatkowego).

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE państwa członkowskie są zobowiązane do informowania Komisji, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy państwa.

3. Analiza przepisów projektu ustawy pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Zgodnie z art. 12 ust. 1 w zw. z art. 15 ust. 1 projektu producentom rolnym mają być wypłacane ze środków Funduszu rekompensaty z tytułu m.in. obniżenia dochodu w gospodarstwie rolnym lub rybackim lub dziale specjalnym produkcji rolnej producenta rolnego powyżej 30% w stosunku do średniego rocznego dochodu z ostatnich trzech lat albo trzech lat w ramach ostatnich pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej, wyliczonego z uwzględnieniem otrzymanych rekompensat i odszkodowań w wyniku wprowadzenia środków związanych z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpieniem chorób zakaźnych zwierząt lub chorób roślin, lub w wyniku spadku cen produktów rolnych uzyskiwanych przez producenta rolnego, lub w wyniku niezależnych od producenta rolnego ograniczeń w handlu międzynarodowym, a także braku zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu prowadzącego działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych, który stał się niewypłacalny. Jak stanowi art. 15 ust. 3 projektu, wysokość rekompensaty będzie ustalana jako iloczyn stawki, określanej corocznie przez komisję zarządzającą Funduszu, i kwoty obniżenia dochodu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1, lub należności netto za zbyte produkty rolne, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2.

Projektowane przepisy dotyczące przysługiwania producentom rolnym rekompensat ze środków Funduszu powinny być poddane ocenie pod kątem zgodności z zasadami przyznawania pomocy przez państwo.

Użyte w art. 107 ust. 1 TfUE pojęcie „przedsiębiorstwo” jest rozumiane szeroko w unijnym prawie konkurencji. Za przedsiębiorstwo uznawana jest każda jednostka zaangażowana w działalność gospodarczą, niezależnie od jej formy organizacyjnej i prawnej oraz źródeł finansowania¹. Działalność gospodarcza oznacza każdą działalność polegającą na oferowaniu na rynku towarów lub usług,² przy czym przeważający nie jest zarobkowy charakter tej działalności, lecz działanie na rynku, na którym oferowane są towary i usługi pozostające w rzeczywistej lub w potencjalnej konkurencji. Wynika z tego, że do tej kategorii zaliczają się producenci rolni w rozumieniu projektowanej ustawy.

Zgodnie z art. 107 ust. 1 TfUE, z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w TfUE, wszelka pomoc przyznawana przez państwo członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem, w zakresie w jakim wpływa na wymianę handlową. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) przyjmuje, że wsparcie udzielone przez państwo członkowskie przedsiębiorcy jest niezgodne ze wspólnym rynkiem, jeżeli zostały spełnione cztery warunki: 1) zostało ono udzielone przez państwo lub przy użyciu jego zasobów, 2) stanowi dla przedsiębiorstwa korzyść, 3) ma charakter selektywny i 4) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi³. Warunki te muszą być spełnione kumulatywnie.

Odnosnie do pierwszego warunku przyjmuje się, że pomoc jest przyznawana przez państwo członkowskie, gdy pochodzi z jego zasobów bezpośrednio lub pośrednio, a udzielenie pomocy jest przypisywane temu państwu⁴. W tym kontekście należy zauważyć, że o ile środki pochodzące z wpłat na Fundusz dokonywanych przez podmioty określone w art. 3 ust. 2 projektu nie wchodzą w zakres środków pochodzących z zasobów państwa, to do tej kategorii trzeba zaliczyć środki wnoszone przez Bank Gospodarstwa Krajowego. Jak stanowi bowiem art. 3 ust. 6 projektu, do środków Funduszu udzielane jest wsparcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków określonych w ust. 1 przekazanych przez podmioty określone w ust. 2 pkt 1-5.

Przez korzyść, o której stanowi drugi warunek, rozumie się uprzywilejowanie o charakterze gospodarczym, które może przybierać różne formy (np. dotacji, zwolnienia ze świadczeń, gwarancji

¹ Wyrok TSUE z dnia 23 kwietnia 1991 r. w sprawie C-41/90, *Höfner i Elser przeciwko Macroton GmbH*.

² Wyrok TSUE z dnia 18 czerwca 1998 r. w sprawie C-35/96, *Komisja WE przeciwko Republice Włoskiej*.

³ Wyrok TSUE z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00, *Altmark*.

⁴ Wyrok TSUE z dnia 13 marca 2001 r. w sprawie C-379/98, *PreussenElektra AG*.

kredytowej, nieodpłatnego przeniesienia gruntu)⁵. A zatem korzyścią jest także rekompensata wypłacana ze środków Funduszu.

Kolejny warunek, selektywność (szczegółność), jest wypełniony wówczas, jeżeli pomoc ma taki charakter, że sprzyja określonym podmiotom gospodarczym lub sektorom gospodarki. Pomoc jest selektywna, gdy polityka rządowa przyznająca korzyści przedsiębiorstwom albo produkcji towarów i usług zawiera pewien element różnicowania zależny np. od wielkości przedsiębiorstwa, struktury siły roboczej, charakteru działalności gospodarczej, formy prawnej, czy położenia geograficznego⁶. Rekompensaty ze środków Funduszu mają być wypłacane podmiotom określonym w art. 12 ust. 1 projektu, co oznacza spełnienie kryterium selektywności.

Odnosząc się do czwartego warunku można wskazać, że pomoc państwa wpływa na wymianę handlową, gdy wzmacnia pozycję danego przedsiębiorstwa w porównaniu z innymi przedsiębiorstwami konkurującymi na wspólnym rynku⁷. Przyznanie pomocy musi ponadto zakłócać konkurencję na rynku lub grozić takim zakłóceniem⁸. Trzeba przy tym pamiętać, że nie istnieje próg lub procent, poniżej którego można uznać, że wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi nie zachodzi. Stosunkowo niewielkie znaczenie pomocy lub stosunkowo niewielki rozmiar przedsiębiorstwa będącego beneficjentem pomocy nie wykluczają bowiem *a priori* ewentualnego wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi⁹. Jednoznaczne rozstrzygnięcie spełnienia wskazanej przesłanki traktowej co do zasady wykracza poza ramy analizy prawnej, tym niemniej w przypadku opiniowanego projektu szeroki zakres podmiotów objętych możliwością otrzymania rekompensat ze środków Funduszu skłania do wniosku, że spełnienie tej przesłanki nie jest wykluczone.

Zgodnie z art. 108 ust. 3 TfUE państwa członkowskie są zobowiązane do informowania Komisji, w czasie odpowiednim do przedstawienia swych uwag, o wszelkich planach przyznania lub zmiany pomocy państwa. W związku z możliwością uznania wskazanego wyżej mechanizmu rekompensat ze środków Funduszu za pomoc przyznawaną przez państwo członkowskie projekt ustawy powinien zostać poddany ocenie organu krajowego, który jest właściwy do przeprowadzenia krajowego etapu procedury notyfikacyjnej. Wobec tego, że projekt ustawy dotyczy pomocy publicznej w rolnictwie i rybołówstwie, właściwym organem jest minister właściwy do spraw rolnictwa. Zgodnie z art.

⁵ B. Kurcz, *Komentarz do art. 87 TWE* [w:] A. Wróbel (red.), *Traktat ustawiający Wspólnotę Europejską. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 546.

⁶ J.A. Winter, *Glosa do wyroku Trybunału z dnia 6 września 2006 r. w sprawie C-88/03 Portugalia przeciwko Komisji* (*Zb. Orz. 2006, s. I-07115*), „*Common Market Law Review*” 2008, nr 1, s. 183.

⁷ Wyrok TSUE z dnia 17 września 1980 r. w sprawie 730/79, *Philip Morris Holland BV przeciwko Komisji*, pkt 11.

⁸ Wyrok TSUE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-372/97, *Włochy przeciwko Komisji*, pkt 44.

⁹ Wyroki TSUE: z dnia 21 marca 1990 r. w sprawie C-142/87, *Belgia przeciwko Komisji*, pkt 43, z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie C-278/00, *Grecja przeciwko Komisji*, pkt 69 oraz z dnia 3 marca 2005 r. w sprawie C-172/03, *Heiser*, pkt 32.

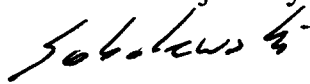
16a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹⁰ w przypadku projektu ustawy będącej programem pomocowym opracowanym przez podmiot niebędący organem administracji publicznej (a więc także w przypadku projektu poselskiego), organ właściwy na podstawie regulaminu Sejmu występuje z wnioskiem do ministra właściwego do spraw rolnictwa o wydanie opinii w sprawie zgodności z rynkiem wewnętrznym. Opinia ta zawiera kompleksową ocenę projektowanego wsparcia i stanowi podstawę notyfikowania programu pomocy Komisji Europejskiej.

4. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych zawiera przepisy objęte prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy podlega notyfikacji Komisji Europejskiej. Zgodność projektu ustawy z prawem UE uzależniona jest od zachowania wymogów procedury notyfikacyjnej oraz od wydania przez Komisję Europejską pozytywnego rozstrzygnięcia w sprawie zgodności planowanej pomocy z rynkiem wewnętrznym.

Projekt ustawy powinien zostać poddany ocenie organu właściwego do przeprowadzenia krajowego etapu procedury notyfikowania projektu Komisji Europejskiej. Organem tym jest minister właściwy do spraw rolnictwa.

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

¹⁰ Dz. U. z 2018 r. poz. 362, ze zm.

Warszawa, 2 lipca 2018 r.

BAS-WAPM-1639/18

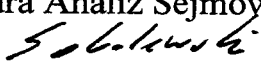
Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

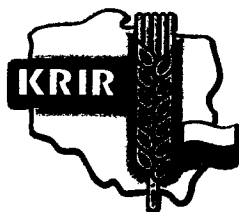
**Opinia w sprawie
stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy
w Stabilizacji Dochodów Rolniczych (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Marek Sawicki) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu**

Projektowana ustawa ma regulować tworzenie, zadania, zasady finansowania, organizację i funkcjonowanie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, dalej jako „Fundusz”. Projekt ustawy określa: zasady naliczania przeznaczonych na Fundusz wpłat od produktów rolnych (art. 3), zadania Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, dalej jako „Krajowy Ośrodek” (art. 4), zasady funkcjonowania oraz zadania komisji zarządzającej Funduszem (art. 5 i 6), tryb dokonywania wpłat na Fundusz (art. 8 i 9), rodzaje dochodów Funduszu (art. 10), prowadzenie gospodarki finansowej przez Fundusz (art. 11), zasady i tryb wypłacania rekompensat ze środków Funduszu (art. 12-17), kategorie informacji udostępnianych na potrzeby realizacji przez Krajowy Ośrodek zadań w ramach Funduszu (art. 18), kary pieniężne za niewykonanie określonych w ustawie obowiązków (art. 19).

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa UE.

Poselski projekt ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych nie jest projektem ustawy wykonującej prawo UE w rozumieniu art. 95a ust. 3 regulaminu Sejmu.

Akceptował:
Wicedyrektor
Biura Analiz Sejmowych

Przemysław Sobolewski

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

siedziba: 00-515 Warszawa, ul. Żurawia 24 lok. 15 tel./fax (22) 821-92-65
Biuro zamiejscowe i adres do korespondencji:
Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków
e-mail: sekretariat@krir.pl
www.krir.pl

KRIR/KK/837/18

Parzniew, 2018-07-25

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

Pan
Adam Podgórski
Zastępca Szefa Kancelarii Sejmu

L. dz.

Data wpływu 25. 07. 2018

Szanowny Panie Ministrze,

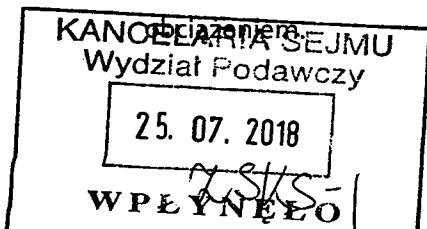
W odpowiedzi na pismo z dnia 2 lipca br. znak: GMS-WP-173-188/18, przy którym otrzymaliśmy do konsultacji poselski projekt ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy o Stabilizacji Dochodów Rolniczych, przedstawiam następujące uwagi.

Przedmiotowy projekt zawiera kilka propozycji np. wsparcie ze środków Banku Gospodarstwa Krajowego, zmniejszenie wysokości naliczania składki do 1%, utworzenie jednego Funduszu i jednej komisji zarządzającej Funduszem, 10-osobowy skład komisji) w zasadzie nie różni się od poprzednich projektów ustawy odnoszących się do tego problemu, zarówno poselskich jak i rządowych i w dalszym ciągu jest bardzo mało doprecyzowany. Zabrakło w nim zdaniem samorządu rolniczego jasnych wytycznych, dzięki którym można byłoby w sposób jednoznaczny i uczciwy udzielać wsparcia poszkodowanym producentom rolnym. Dlatego też, samorząd rolniczy nie może zaakceptować przedłożonych przepisów ustawy.

W szczególności przedstawia się wątpliwości, które budzą projektowane przepisy:

1. Fundusz będzie wspólny dla wszystkich produktów (mleko, trzoda, zboża i inne) i brak jest współczynnika korzystania z funduszu przez producentów danego produktu rolnego.
2. Nie ma też współczynnika redukcji wsparcia – co w momencie, gdy w funduszu zabraknie pieniędzy? Kto dostanie w pierwszej kolejności, czy ci co złożą wniosek pierwsi? Nie uwzględniono działań priorytetowych, czyli takich wyjątkowych, które będą miały pierwszeństwo wypłaty pomocy.
3. Nie podano na jakiej podstawie będzie określać się średnie ceny skupu produktów. Przewiduje się w art. 12, że rekompensata będzie wypłacana, jeśli dochodowość w gospodarstwie spadnie o 30% w wyniku spadku cen, które będą określane na podstawie faktur. Co zatem w przypadku, gdy rolnik będzie miał gorszy produkt z własnej winy lub będzie sprzedawał po niższych cenach, bo będzie liczył na możliwość rekompensat z KOWR?
4. Kto ma szczegółowo weryfikować i analizować dochodowość u danego rolnika?

W zaproponowanej formie Fundusz zdaniem samorządu rolniczego nie będzie wsparciem a tylko

Przedstawiciel powyższe
Krajowej Rady Izb Rolniczych

Wiktor Szmulowicz

Warszawa, 23 lipca 2018 r.

DP-IV-MJ-024-417/18

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz.

Data wpływu ...24.07.18...

Pani

Agnieszka Kaczmarska

Szef Kancelarii Sejmu

Szanowna Pani Minister

W nawiązaniu do pisma z dnia 2 lipca 2018 r. (znak: GMS-WP-173-188/18) dotyczącego poselskiego projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy o Stabilizacji Dochodów Rolniczych, uprzejmie informuję, że Narodowy Bank Polski nie zgłasza uwag do powyższego dokumentu.

Z poważaniem,

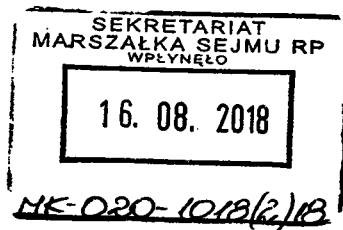

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

F.we.022.24.2018

Warszawa, dnia 2018.08.13

**Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej**

W związku z pismem znak GMS-WP-171-29/18 przy którym przesłany został projekt ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych – w załączeniu przedkładam opinię do ww. projektu zgodnie z przepisami art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 362).

Załącznik 1

wz. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU

Szymon Giżyński

Warszawa, dnia 2018.08. 13

**MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

Znak sprawy: F.we.022.24.2018.

Opinia Nr 1/2018

**do projektu programu pomocowego – projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w
Stabilizacji Dochodów Rolniczych**

W odpowiedzi na pismo Wicemarszałka Sejmu RP Pani Beaty Mazurek z dnia 6 lipca 2018 r., znak GMS-WP-171-29/18 dotyczące projektu programu pomocowego – projektu ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, zwanego dalej „projektem ustawy”, działając na podstawie art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. *o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej* (Dz. U. z 2018 r. poz. 362), stwierdzam co następuje:

I. Zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: TFUE), *„z zastrzeżeniem innych postanowień przewidzianych w Traktacie, wszelka pomoc przyznawana przez Państwo Członkowskie lub przy użyciu zasobów państwowych w jakiegokolwiek formie, która zakłóca lub grozi zakłóceniem konkurencji poprzez sprzyjanie niektórym przedsiębiorstwom lub produkcji niektórych towarów, jest niezgodna ze wspólnym rynkiem w zakresie, w jakim wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi”*.

Wsparcie udzielane przedsiębiorcy jest uznawane za pomoc publiczną w rozumieniu ww. przepisu, o ile jednocześnie spełnione są następujące warunki:

- udzielane jest ono przez Państwo lub ze źródeł państwowych,
- powoduje uzyskanie korzyści finansowej przez przedsiębiorcę na warunkach odbiegających od istniejących na rynku,
- ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określonego lub określonych

- przedsiębiorców albo produkcję określonych towarów),
- grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi UE.

Przedłożony przez Wicemarszałka Sejmu RP projekt przewiduje utworzenie Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych, z którego będą wypłacane rekompensaty producentom rolnym, zbywającym swoje produkty rolne w przypadku:

- 1) obniżenia przychodu w gospodarstwie rolnym, rybackim lub dziale specjalny produkcji rolnej powyżej 30% w stosunku do średniego rocznego przychodu z ostatnich trzech lat albo trzech lat w ramach ostatnich pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej, przy czym przy obliczaniu średniego rocznego dochodu nie będzie uwzględniany dochód z roku, którego dotyczy wnioszek. Spadek dochodów skutkujący wypłatą rekompensat z funduszu może być spowodowany:
 - a) skutkami niekorzystnych zjawisk atmosferycznych, których ryzyko wystąpienia nie było objęte umową ubezpieczenia i które pogarszają przejściowo warunki prowadzenia działalności rolniczej, z wyłączeniem zjawisk, o których mowa w art. 10c ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o ubezpieczeniach upraw rolnych i zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz.), lub
 - b) w wyniku wprowadzenia środków związanych z zagrożeniem wystąpienia lub wystąpieniem chorób zakaźnych zwierząt lub chorób roślin, lub
 - c) spadkiem cen produktów rolnych uzyskiwanych przez producenta rolnego, lub
 - d) wystąpieniem niezależnych od producenta rolnego ograniczeń w handlu międzynarodowym,
- 2) braku zapłaty za zbyte produkty rolne od podmiotu prowadzącego działalność w zakresie skupu, uboju lub przetwórstwa produktów rolnych, który stał się niewypłacalny.

Wpłaty na fundusz będą naliczane w wysokości 0,1% wartości netto, od:

- 1) żywych świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików i drobiu,
 - 2) zbóż, rzepaku, rzepiku, roślin strączkowych, kukurydzy, owoców i warzyw, ziemniaków, buraków cukrowych, tytoniu i chmielu,
 - 3) mleka,
 - 4) ryb
- będących przedmiotem czynności podlegających opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

Do wpłat na fundusz będą obowiązywane podmioty będące podatnikami podatku od towarów i usług, które:

- 1) skupują produkty rolne, z wyłączeniem mleka, w celu ich przetworzenia, odsprzedaży lub wywozu poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) skupują mleko,
- 3) prowadzą działalność gospodarczą w zakresie uboju świń, bydła, koni, owiec, kóz, królików lub drobiu,
- 4) prowadzą działalność w zakresie połowu ryb w wodach śródlądowych lub morskich,
- 5) prowadzą działalność w zakresie chowu lub hodowli ryb.

Jednocześnie do środków funduszu udzielane będzie wsparcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków wnoszonych przez powyższe podmioty. Bank Gospodarstwa Krajowego będzie przekazywał wsparcie na rzecz funduszu, za okresy kwartalne.

Wpłaty będą gromadzone na rachunku funduszu. Dodatkowe środki finansowe funduszu będą pochodziły z odsetek bankowych od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunku funduszu z tytułu oprocentowania lokat, darowizn i zapisów oraz środków odzyskanych na rzecz funduszu z tytułu roszczeń po wypłacie producentom rolnym rekompensat.

Dodatkowo:

- 1) środkami funduszu będą zarządzać wyłącznie przedstawiciele organizacji branżowych reprezentujący producentów rolnych działających w sektorze rolno-spożywczym,
- 2) udział Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa ograniczy się jedynie do zapewnienia obsługi instytucjonalnej funduszu w zakresie systemowego pobierania i gromadzenia środków, obsługi formalno-prawnej oraz finansowo-księgowej. Koszty związane z realizacją ww. zadań przez KOWR dotyczących funduszu pokrywane będą ze środków tego funduszu,
- 3) środki funduszu będą mogły zostać przeznaczone na wypłatę rekompensat.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, głównym celem projektowanej ustawy o Funduszu Wzajemnej Pomocy w Stabilizacji Dochodów Rolniczych jest stworzenie

możliwości prawnych gwarantujących producentom rolnym stabilizację dochodów z prowadzonej działalności rolniczej w przypadku znacznego ich obniżenia lub w przypadku braku możliwości uzyskania zapłaty za zbyte produktu rolne od podmiotu, który stał się niewypłacalny.

Biorąc pod uwagę ww. przesłanki pomocy publicznej, należy zauważyć, iż:

- *uznaje się, że pomoc przyznawana jest przez państwo członkowskie, gdy pochodzi z jego zasobów bezpośrednio lub pośrednio, udzielenie pomocy jest przypisane temu państwu – zgodnie z art. 3 ust. 6 do środków funduszu udzielane będzie wsparcie przez Bank Gospodarstwa Krajowego w wysokości dwukrotności środków wnoszonych przez podmioty określone w art. 3 ust.2 pkt 1-5. Nie ulega wątpliwości że środki BGK należy zaliczyć do środków pochodzących z zasobów państwa.*
- *„korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE oznacza każdą korzyść gospodarczą, której dane przedsiębiorstwo nie mogłoby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych, tj. bez interwencji państwa. Znaczenie ma wyłącznie wpływ środka na przedsiębiorstwo, a nie przyczyna czy cel interwencji państwa. Korzyść występuje zawsze, ilekroć sytuacja finansowa przedsiębiorstwa ulega poprawie w wyniku interwencji państwa na warunkach innych niż normalne warunki rynkowe. Ponieważ znaczenie ma wyłącznie wpływ środka na przedsiębiorstwo, nieistotne jest to, czy korzyść ma charakter obowiązkowy dla przedsiębiorstwa w tym sensie, że nie mogło ono jej uniknąć ani odmówić jej przyjęcia.”¹. Można uznać, że warunek ten jest spełniony, albowiem podmioty dokonujące wpłaty na rzecz funduszu będą mogły odnieść korzyści z tytułu wypłaty rekompensaty w sposób nieproporcjonalnie większy od sytuacji, w której niezależnie podjęłyby analogiczne działania wyłącznie z własnych środków;*
- *projekt będzie miał charakter selektywny, gdyż rekompensaty będą dotyczyły określonego sektora gospodarki w danym państwie członkowskim, to w efekcie będzie dotyczyła wszystkich producentów rolnych promowanego produktu rolnego;*
- *„wsparcie publiczne może zakłócać konkurencję, nawet jeżeli nie pomaga ono przedsiębiorstwu będącemu beneficjentem w ekspansji i zdobyciu udziału w rynku. Wystarczy, że pomoc pozwala przedsiębiorstwu utrzymać silniejszą pozycję konkurencyjną niż pozycja, którą przedsiębiorstwo miałoby w przypadku braku pomocy.*

¹ Zob. pkt 66-67 Zawiadomienia Komisji.

Nie ulega wątpliwości że możliwość otrzymania rekompensaty gwarantuje silniejszą pozycję konkurencyjną.

- a zatem, w niniejszej sprawie zostały spełnione kumulatywnie przesłanki, o których mowa w art. 107 ust. 1 TFUE.

- II. Zakres przedłożonego projektu pomocy indywidualnej nie jest przedmiotem przepisów unijnych uznających zgodność pomocy państwa ze wspólnym rynkiem, co powoduje, że nie mogę przedstawić propozycji zmian mających na celu zapewnienie zgodność tej pomocy ze wspólnym rynkiem.
- III. Przedłożony projekt ustawy spełnia przesłanki określone w art. 107 ust. 1 TFUE w zakresie udzielania wsparcia przez państwo lub z zasobów państwowych oraz przesłanki dotyczącej zakłócenia konkurencji, i w mojej opinii projekt ustawy stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, która wymaga notyfikacji.

wz. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETARZ STANU

Szymon Giżyński